

Оскърбени.

„Като оскърбени, а то винаги сме радостни; като сиромаси, но мно-
зина обогаяваме; като че нищо нѣмаме, а всичко владѣемъ.“*)

Съзнателниятъ животъ представя една отъ великитѣ задачи на цѣлокупния животъ. Има задачи временни, които разрешаватъ временниятѣ нужди на човѣка; има задачи идеини, които се отнасятъ до вѣчния животъ; тѣ разрешаватъ общите нужди на човѣка. Съзнателниятъ човѣкъ иска не само да си обясни явленията въ природата, но сѫщевременно той иска да си обясни законите, както и пѫтищата, по които се извѣршватъ тия явления. Въ първия случай той се явява само като зрителъ, като наблюдателъ на всичко онова, което става около него; въ втория случай той взима участие въ тия явления, понеже е свързанъ съ живата природа. Щомъ е така, тогава и законите, по които се извѣршватъ явленията въ природата, имать отношение и къмъ самия човѣкъ. Доколкото познава природата, дотолкова човѣкъ може да живѣе съ нея. Когото познавашъ, ти можешъ да живѣешъ съ него; когото не познавашъ, не можешъ да живѣешъ съ него. Въ този смисълъ, животътъ започва съ първото пробуждане на съзнанието. Пробуждането на съзнанието пъкъ не е нищо друго, освенъ запознаване съ живота. Мнозина влизатъ въ живота, като че отиватъ на гости нѣкъде, като че сѫ поканени на сватба. Обаче, и за поканените на сватба има известни правила, които трѣбва да се спазватъ; престъплять ли тия правила, тѣ ще се намѣрятъ вънъ отъ сватбата. Не само това, но и за посетителите на кръчмите има правила, които сѫщо тѣй трѣбва да се спазватъ. Ако нѣкой пияница влѣзе въ една кръчма и престъпли едно отъ създадените тамъ правила, той скоро ще се намѣри вънъ отъ кръчмата.

Казвамъ: трѣбва да знаете, че всѣко начало е трудно. Какъ мислите, леко ли е положението на капелмайстора, който е събраль около 50-60 музиканти или пѣвици да диригира? Той дига и слага своята тояжка по всички пра-

*) II Посл. къмъ Коринтяните 6:10,